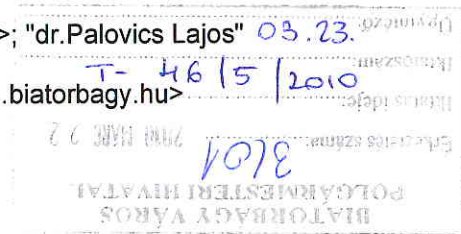

hatal.

Frisch Ferencné

Feladó: "Szakadati család" <exoterm@enternet.hu>
Címzett: "Hivatal titkarsag" <titkarsag@pmh.biatorbagy.hu>; "dr.Palovics Lajos" <palovics.lajos@pmh.biatorbagy.hu>
Másolatot kap: "MISURDÁNÉ BUGYA KATALIN" <kbugya@pmh.biatorbagy.hu>
Elküldve: 2010. március 22. 9:16
Melléklet: BenczeNYILATKOZAT20100315.doc
Tárgy: Fw: Nyilatkozatom a lektorátus műbírátáról

Tisztelt Polgármester Úr!
Tisztelt Alpolgármester Urak!

Mellékelem Bencze Gábor szobrászművész nyilatkozatát a lektorátus műbírátáról.
Tisztelettel: Szakadati László, képviselő

_____ ESET NOD32 Antivirus - Vírusdefiníciós adatbázis: 4963 (20100321) _____

Az üzenetet az ESET NOD32 Antivirus ellenőrizte.

<http://www.eset.hu>

NYILATKOZAT

Reagálás a képzőművészeti lektorátus szakvéleményére a Trianon emlékmű című, Biatorbágyra szánt szoborművemmel kapcsolatban

Berncze Gábor, 8086 Felcsút, fő út 101/A

Tel: 06 70 292 36 88, e-mail: ignatyenko@freemail.hu

Ezen nyilatkozatomat Szakadátai László Úr kérésére bocsátom a Biatorbágyi Önkormányzat testülete részére, azzal a céllal, hogy világossá tegyem állásfoglalásomat az ügyben.

A 2010 március 4-én tartott lektori műbírálaton elhangzott szakvéleménnyel a szobor anatómiáját és kidolgozását tekintve teljességgel egyetértek. Helyt adok a drapéria, fej-arány, a gipszmodell kihagyását kifogásoló, és a piedesztal kimunkálását illető szakmai véleménynek, melyet kiváló műbírálóknak értékelek.

Magam is egyetértettem a kollégákkal azt illetően, hogy nem javallatos a gipsz modell elkészítését kihagyni. Megjegyzem, a piedesztal egy dilettáns segítők által készített, egyszerűsített munka, mely csupán a szobor ideiglenes bemutatásához való, és nem azonos a majdánival.

A művem szellemi oldalára adott kritikát teljesen alaptalannak találom. Felhívom a figyelmet arra, hogy azokat a szoborműveket, melyeket a lektorátus jóváhagy és javasol, gyakran szívből gyűlöli a közönség, és ugyanez fordítva is igaz. Ez a jelenség sokat sejtet.

Számomra primitív, hogy kegyesobornak titulálják a művemet. Én is mondhatnám Mata Attila szobraira, hogy agresszív vasrakás, vagy Baráz Tamáséra, hogy kiüresedett Kandinszkij. Ezek nem szakmai kérdések, inkább szubjektívítások, ezért ezeket elutasítom.

A klasszicizáló elemeknek a kortárs építészetben és szobrászatban az én látásmódom szerint nem csak hogy létjogosultsága van, de úgy hiszem, nagy jövője is lesz a divatos minimalista tendenciák mellett. Érzésem szerint mindez része a ma zajló paradigmaváltásnak, mely a liberálisból a nemzeti felé fordul vissza, a modernitásból pedig a klasszikus, a megnyugvás felé való visszafordulást jelenti. Wehner Tibor művészettörténész Úr és sok kortársa így hát fel sem érheti ésszel az én szobrászatomat, mivel ők szerves részei a mai posztmodern akadémizmusnak. Ők még a bauhaus emlékün nevelkedett modernista generációhoz tartoznak, mely ma még épp a virágkorát éli, és bő utánpótlással is bír.

Nyíltan bírálok azt, hogy posztmodern irányban elfogult akadémista művészettörténészek akarják eldönteni a közönség helyett, hogy milyen szoborművek és épületek legyenek az emberek szeme előtt nap mint nap. Egyes műveket rákényszerítenek a közönségre, másokat végtelenül lehúznak: Nem szentírás tehát a stílus kritika.

Ugyanakkor, mint azt már hangsúlyoztam, a szakmai kritikának helyt adok, sőt éles látású, egyenes és kemény véleménynek tartom. Külön kiemelem Illyés Antal remek észrevételeit. Amennyiben lehetőségem nyílna rá, kész vagyok ingyen elkészíteni normális körülmények között a szobrot agyagból, amennyiben azt kőbe kópiáztatják. (Az agyagot nagyon nehéz kicsit is elrontani, mert könnyen korrigálható)

A felsorolt kifogások helytállóak tehát, mindazonáltal továbbra is **vállalhatónak tartom a művemet**, olyan hibákat nem látok rajta, ami miatt különösebben szégyenkezni kellene, sőt igazán kezet ráznék azzal a kollegámmal, aki ezt utánam tudná csinálni. Mert azt is meg kell jegyezni, hogy a tisztelt művész társadalom tetemes része sajnos eleve képtelen élethű alakok megformálására. Még agyagból sem, nemhogy rögtön kőből, és bizony ennyire sem bír a tehetség áldásával, mint személyem. Napjainkban inkább divatosabbak és kényelmesebbek a kortárs minimalista irányzatok. És persze a kritika.

Önkritika:

Túlzottan nagyra vettem a fejet. Túl magas a homlok. Alighanem le is veszek még belőle. A szem lehunyva van, de inkább kinyitom, mert félre lehet nézni, és így valóban rettenetes, vak, ijesztő, béna. A biblia belevág a figura karjába. A lábfej befejezetlen, elhanyagolt. A bojt viszont izgalmas részlet, semmi köze a nemiséghez, és eszem ágában sincs hozzányúlni. A kontraposzt lehetne erősebb, mert így bizonytalan, de ehhez már nem nyúlok. Egy kicsit még dolgozom rajta, amennyit a kő enged, ha lekerül onnan.

Összefoglalva tehát, továbbra is tisztelettel és szeretettel ajánlom ezt a szobrot, azzal a megjegyzéssel, hogy ha alkalmam nyílna rendes szakmai gyakorlat szerint elkészíteni agyagból, és ha rendes kemény mész-kőbe kópiáztatnák, akkor lenne igazán megfelelő, és ebben messzemenően egyetértek a szakbírálattal.

Amennyiben vita alakulna ki a kérdésben, tisztelettel javaslom, hogy rendezzenek lakossági fórumot, szavazzon, döntsön a közönség.

Továbbra is tisztelettel és szeretettel:

Berncze Gábor

Felcsút, 2010-03-12